

Μ.Κ.

Αριθμός 643/2020
ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Δ΄ Πολιτικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Ειρήνη Καλού, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Χρήστο Βруνιώτη, Γεώργιο Χοϊμέ, Κωστούλα Φλουρή - Χαλεβίδου και Ελένη Φραγκάκη, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 10 Ιανουαρίου 2020, με την παρουσία και του Γραμματέα Αθανασίου Λιάπη, για να δικάσει μεταξύ:

Του **αναιρεσειόντος:** του κατοίκου ο οποίος εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο του Ευφροσύνη Γκρανιά, σύμφωνα με το άρθρο 8 του ν. 3226/2004 και μετά από την υπ' αριθμ. 264/2018 Πράξη του Προέδρου του Αρείου Πάγου.

Των **αναιρεσιβλήτων:** 1) του
2) του κατοίκων
και 3) ανώνυμης ασφαλιστικής εταιρείας με την επωνυμία «International Life ΑΕΓΑ», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, εκ των οποίων οι 1ος και 2η εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Γεώργιο Γεωργόπουλο, που δήλωσε στο ακροατήριο ότι, εκ παραδρομής το επώνυμο του 1ου αναιρεσιβλήτου αναγράφεται στο αναιρετήριο λανθασμένα « » αντί του ορθού « » και η 3η

εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Ελένη Φρουδάκη, που δήλωσε στο ακροατήριο ότι ανακαλεί την από 20-12-2019 δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 ΚΠολΔ και παρίσταται.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 9-5-2012 αγωγή του ήδη αναιρεσειόντος, που κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών και συνεκδικάστηκε με την από 15-2-2012 αγωγή άλλων προσώπων, μη διαδίκων στην παρούσα δίκη. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 1626/2014 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 2385/2016 του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί ο αναιρεσειών με την από 20-7-2018 αίτησή του.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης αυτής, με Εισηγήτρια την Αρεοπαγίτη Ελένη Φραγκάκη, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, οι διάδικοι παραστάθηκαν όπως σημειώνεται πιο πάνω. Η πληρεξούσια του αναιρεσειόντος ζήτησε την παραδοχή της αίτησης αναίρεσης, οι πληρεξούσιοι των αναιρεσιβλήτων την απόρριψή της, καθένας δε την καταδίκη του αντιδίκου μέρους στη δικαστική δαπάνη.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

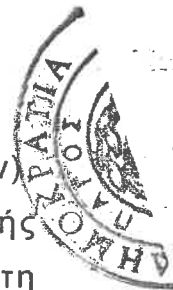
Η κρινόμενη από 20-7-2018 (αρ. κατ.-598/2018) αίτηση για την αναίρεση της με αριθμό 2385/2016 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών, που εκδόθηκε με την ειδική διαδικασία των διαφορών για ζημίες από αυτοκίνητο καθώς και από τη σύμβαση ασφάλισης αυτού (άρθρ. 681Α ΚΠολΔ) έχει ασκηθεί νόμιμα, εμπρόθεσμα και πρέπει να ερευνηθεί ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των κατ' ιδίαν λόγων αυτής (άρθρ. 577 παρ. 1 και 3 ΚΠολΔ).

Σύμφωνα με το άρθρο 235 Ν. 4364/2016: "1. Η Εποπτική Αρχή είναι η μόνη αρμόδια να ανακαλέσει την άδεια λειτουργίας ασφαλιστικής επιχείρησης του άρθρου 220 του παρόντος. Στην περίπτωση αυτή ακολουθεί το στάδιο ασφαλιστικής εκκαθάρισης, εκτός αν άλλως ορίζεται στην απόφαση... 2... 3. Στην περίπτωση

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισηγήτρια

ασφαλιστικής εκκαθάρισης εφαρμόζονται συμπληρωματικά οι διατάξεις του Πτωχευτικού Κώδικα, και επί ζητημάτων που δεν ρυθμίζονται από τον Πτωχευτικό Κώδικα, οι διατάξεις του κ.ν. 2190/1920 και του ΚΠολΔ. Παράβαση των διατάξεων αυτών επιφέρει τις ίδιες κυρώσεις και πρόστιμα στο πρόσωπο του ασφαλιστικού εκκαθαριστή όπως στην περίπτωση του Διοικητικού Συμβουλίου". Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 239 παρ. 3 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι "Κατά το χρονικό διάστημα που η ασφαλιστική επιχείρηση βρίσκεται σε ασφαλιστική εκκαθάριση αναστέλλεται κάθε αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος της και σε βάρος των ασφαλισμένων της για ασφαλίσεις αστικής ευθύνης, μέχρι το ποσό για το οποίο ευθύνεται εις ολόκληρο η ασφαλιστική επιχείρηση. Κατά το ίδιο χρονικό διάστημα αναστέλλονται οι ατομικές διώξεις των δικαιούχων απαιτήσεων από ασφάλιση κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης". Τέλος, κατά τη διάταξη του άρθρου 25 του Πτωχευτικού Κώδικα (ν. 3788/2007) ορίζεται ότι "1. Με επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 26, από την κήρυξη της πτώχευσης αναστέλλονται αυτοδικαίως όλα τα ατομικά καταδιωκτικά μέτρα των πιστωτών κατά του οφειλέτη προς ικανοποίηση ή εκπλήρωση πτωχευτικών απαιτήσεών τους. Ιδίως απαγορεύεται η έναρξη ή συνέχιση της αναγκαστικής εκτέλεσης, η άσκηση αναγνωριστικών ή καταψηφιστικών αγωγών, η συνέχιση των δικών επ' αυτών, η άσκηση ή εκδίκαση ένδικων μέσων, η έκδοση πράξεων διοικητικής ή φορολογικής φύσεως, ή η εκτέλεσή τους σε στοιχεία της πτωχευτικής περιουσίας. 2. Πράξεις κατά παράβαση της κατά την παράγραφο 1 αναστολής είναι απολύτως άκυρες". Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι, αν ανακληθεί η άδεια λειτουργίας ασφαλιστικής επιχείρησης (με απόφαση της αρμόδιας Εποπτικής Αρχής), ακολουθεί, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά στην απόφαση, το στάδιο της ασφαλιστικής εκκαθάρισης, η οποία, αντιθέτως με ότι συμβαίνει στην πτώχευση, συνιστά συλλογική διαδικασία διοικητικής φύσεως, που κινείται

από την Εποπτική Αρχή (και όχι με πρωτοβουλία των πιστωτών) οδηγεί δε στη ρευστοποίηση της περιουσίας της ασφαλιστικής επιχείρησης με σκοπό ικανοποίηση, αποκλειστικά με τη ρευστοποίηση της περιουσίας της ασφαλιστικής επιχείρησης, των πιστωτών, ανάλογα με το ύψος των κατά της τελευταίας υφισταμένων απαιτήσεών τους. Επί της εκκαθάρισεως αυτής είναι δυνατή η συμπληρωματική, ευθεία και όχι αναλογική, εφαρμογή εκείνων μόνον των διατάξεων του Πτωχευτικού Κώδικα, οι οποίες δεν αντίκεινται στον επιδιωκόμενο με την ως άνω εκκαθάριση σκοπό. Μεταξύ των εφαρμοστέων διατάξεων περιλαμβάνεται και εκείνη του άρθρου 25 του Πτωχευτικού Κώδικα, η οποία προβλέπει την αυτοδίκαιη αναστολή, από την κήρυξη της πτωχεύσεως, όλων των ατομικών καταδιωκτικών μέτρων των πιστωτών κατά του οφειλέτη προς εκπλήρωση ή ικανοποίηση των πτωχευτικών απαιτήσεών τους (έναρξη, συνέχιση αναγκαστικής εκτέλεσης, άσκηση, εκδίκαση ενδίκων μέσων κ.λπ.), όσες δε πράξεις ενεργηθούν κατά παράβαση της αναστολής αυτής είναι απολύτως άκυρες. Κατ' ακολουθίαν αυτών, θα πρέπει αναφορικά με τα κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης ένδικα βοηθήματα και ένδικα μέσα να γίνει δεκτό ότι, στο πλαίσιο της ασφαλιστικής εκκαθάρισης, επέρχονται ειδικότερα οι ακόλουθες έννομες συνέπειες: Η συζήτηση κάθε είδους, αναγνωριστικού ή καταψηφιστικού χαρακτήρα, αγωγών που ασκήθηκαν από πιστωτές της εκκαθάρισης κηρύσσεται ως απαράδεκτη. Η συνέχιση εκκρεμών δικών επί αγωγών αντίστοιχου χαρακτήρα αναστέλλεται αυτοδικαίως. Η έναρξη διαδικασιών αναγκαστικής εκτέλεσης με την επίδοση επιταγής προς πληρωμή θεωρείται ως άκυρη. Η διενέργεια πράξεων συντηρητικής ή αναγκαστικής εκτέλεσης και η συνέχιση αντίστοιχων διαδικασιών κατά της περιουσίας της ασφαλιστικής επιχείρησης, ακόμη κι αν έχει εκδοθεί αμετάκλητη δικαστική απόφαση, αναστέλλονται. Η άσκηση και η εκδίκαση ενδίκων μέσων επί αποφάσεων, που εκδόθηκαν

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισαγγελέα

κατόπιν αγωγής ή άλλου ενδίκου βοηθήματος από πιστωτές της εκκαθάρισης, απαγορεύεται. Η έναρξη ή συνέχιση διαδικασιών εκτέλεσης εκ μέρους του Δημοσίου ή ν.π.δ.δ. σε βάρος της ασφαλιστικής επιχείρησης αναστέλλονται ομοίως. Σε περίπτωση δε που, παρά την ανωτέρω απαγόρευση, ασκηθούν αγωγές, ένδικα μέσα ή άλλου είδους έννομα βοηθήματα, το δικαστήριο που επιλαμβάνεται αυτών οφείλει και αυτεπαγγέλτως να κηρύξει απαράδεκτη τη συζήτηση (ΑΠ 1254/2019, ΑΠ 672/2019, ΑΠ 1942/2017). Πρέπει, επίσης, να σημειωθεί ότι η κατά τα ανωτέρω απαγόρευση άσκησης και εκδίκασης ενδίκων μέσων επί αποφάσεων, που εκδόθηκαν κατόπιν αγωγής ή άλλου ενδίκου βοηθήματος από πιστωτές της εκκαθάρισης, πρέπει να γίνει δεκτό ότι αφορά τόσο αυτά που στρέφονται κατά της επιχείρησης, όσο και αυτά που στρέφονται σε βάρος των ασφαλισμένων της για ασφαλίσεις αστικής ευθύνης μέχρι το ποσό για το οποίο ευθύνεται εις ολόκληρο η ασφαλιστική επιχείρηση (εννοείται για τις αξιώσεις των ζημιωθέντων τρίτων), έτσι ώστε να προστατεύονται και οι δύο από τις αξιώσεις τρίτων. Πρέπει επίσης, να αναφερθεί, αναφορικά με την ασφάλιση αστικής ευθύνης από αυτοκίνητο, ότι υπό το προγενέστερο νομοθετικό καθεστώς του άρθρου 12α παρ. 5 του ν.δ/τος 400/1970 γινόταν δεκτό ότι επί ασφαλιστικής εκκαθάρισης ασφαλιστικής επιχείρησης από την αναστολή των ατομικών διώξεων κατά της εταιρίας εξαιρούνταν οι τρίτοι ζημιωθέντες σε τροχαίο ατύχημα που είχαν ευθέως εκ του νόμου δικαίωμα να στραφούν κατά αυτής, λόγω ασφάλισης από την τελευταία της αστικής ευθύνης του ζημιογόνου οχήματος κατά τον χρόνο του ατυχήματος, οπότε οι σχετικές δίκες διεξάγονταν κανονικά και κατά τον χρόνο της ασφαλιστικής εκκαθάρισης. Τούτο, γιατί η σχετική διάταξη όριζε ότι "κατά το ίδιο χρονικό διάστημα αναστέλλονται οι ατομικές διώξεις των δικαιούχων ασφαλίματος (και όχι των δικαιούχων απαιτήσεων από ασφάλιση) κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης". Όπως προκύπτει δε από τη διάταξη

Σελίδα 6 της 643/2020 πολιτικής απόφασης του Αρείου Πάγου

του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 2496/1997 "Ασφαλιστική Σύμβαση τροποποιήσεις ιδιωτικής ασφάλισης κ.λπ.", ως ίσχυε πριν την αντικατάστασή του από 1.1.2016 με το άρθρο 278 παρ. 7 του Ν. 4364/2016, "ασφάλισμα" είναι η παροχή σε χρήμα ή σε είδος, η οποία καταβάλλεται όταν επέλθει το περιστατικό από το οποίο συμφωνήθηκε να εξαρτάται η υποχρέωση του ασφαλιστή, ήτοι η λεγόμενη "ασφαλιστική περίπτωση". Από τα παραπάνω συνάγεται σαφώς ότι στην έννοια της ασφαλιστικής περίπτωσης, κατά την οποία καταβάλλεται το ασφάλισμα, εμπίπτει ο θάνατος, η συνταξιοδότηση, η ιατρική πάθηση σε ασφαλίστους υγείας, η λήξη του συμφωνηθέντος χρόνου ισχύος του συμβολαίου, η αίτηση εξαγοράς συμβολαίου κ.λπ., σύμφωνα με τους ειδικότερους όρους του εκάστοτε συμβολαίου. Η απαίτηση για καταβολή ασφαλίματος αφορά περιοριστικά στη γεννημένη απαίτηση ασφαλισμένου, ήτοι την απαίτηση για καταβολή της συμφωνημένης παροχής που καλείται να καταβάλει η ασφαλιστική εταιρία, εφόσον φυσικά είναι σε λειτουργία, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν επέλθει οι συγκεκριμένες περιστάσεις, από τις οποίες έχει εξαρτηθεί στην ασφαλιστική σύμβαση η καταβολή της παροχής αυτής. Επομένως, ο όρος "ασφάλισμα" δεν περιλαμβάνει και τις απαιτήσεις τρίτων ζημιωθέντων από τροχαίο ατύχημα κατά της ασφαλιστικής εταιρίας που ασφάλιζε κατά τον κρίσιμο χρόνο του ατυχήματος το ζημιογόνο όχημα. Ήδη, όμως, με την κατάργηση του ν.δ/τος 400/1970 με το άρθρο 278 του ν. 4364/2016, η αντίστοιχη διάταξη με αυτή του άρθρου 12α παρ. 5 του ν.δ/τος 400/1970 για την αναστολή των ατομικών διώξεων κατά της υπό ασφαλιστική εκκαθάριση ασφαλιστικής εταιρίας είναι αυτή του άρθρου 239 παρ. 3 του ν. 4364/2016 που ορίζει ότι "κατά το ίδιο χρονικό διάστημα αναστέλλονται οι ατομικές διώξεις των δικαιούχων απαιτήσεων από ασφάλιση κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης". Ο όρος "απαίτηση από ασφάλιση" με τον οποίο αντικαταστάθηκε ο όρος ασφάλισμα έχει ευρύτερο περιεχόμενο

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισαγγελέα

Σελίδα 7 της 643/2020 πολιτικής απόφασης του Αρείου Πάγου

από τον όρο "ασφάλισμα" και η έννοιά του προκύπτει από το άρθρο 2α περ. λδ' του προϊσχύσαντος ν.δ. 400/1970. Ειδικότερα, κατά την αμέσως προηγούμενη διάταξη "Απαίτηση από ασφάλιση" για τις ανάγκες των διαδικασιών εκκαθάρισης, θεωρείται κάθε ποσό που οφείλει η ασφαλιστική επιχείρηση σε ασφαλισμένους, κατόχους ασφαλιστηρίων συμβολαίων, δικαιούχους, ή σε κάθε ζημιωθέντα, οι οποίοι έχουν δικαίωμα άσκησης ευθείας αγωγής κατά της ασφαλιστικής επιχείρησης που απορρέει από την ασφαλιστική σύμβαση, περιλαμβανομένων των ποσών που αποθεματοποιούνται για τα προαναφερόμενα πρόσωπα, όταν δεν έχουν ακόμη καταστεί γνωστά ορισμένα στοιχεία της οφειλής. Τα ασφάλιστρα που οφείλονται από ασφαλιστική επιχείρηση λόγω μη κατάρτισης ή ακύρωσης ασφαλιστικών συμβάσεων θεωρούνται επίσης απαιτήσεις από ασφάλιση για τις ανάγκες των διαδικασιών εκκαθάρισης". Από τα παραπάνω συνάγεται ότι η έννοια της "απαίτησης από ασφάλιση" είναι ευρύτερη από την έννοια του "ασφαλίματος", καθόσον περιλαμβάνει όλα τα είδη των απαιτήσεων από ασφάλιση, είτε έχει επέλθει ο ασφαλιστικός κίνδυνος (οπότε γίνεται λόγος για απαίτηση ασφαλίματος), είτε όχι. Επομένως, υπό το καθεστώς του νέου νόμου 4364/2016, για εκκαθαρίσεις που έλαβαν χώρα από 1.1.2016 και μετά, όταν μία ασφαλιστική εταιρία τίθεται υπό ασφαλιστική εκκαθάριση και για όσο διάστημα διαρκεί αυτή, αναστέλλονται οι ατομικές διώξεις κατά της εταιρίας όλων όσων έχουν απαίτηση από ασφάλιση κατά αυτής, δηλαδή και των τρίτων ζημιωθέντων από τροχαίο ατύχημα, που έχουν ευθεία εκ του νόμου αξίωση κατά της ασφαλιστικής εταιρίας, επειδή αυτή ασφάλιζε κατά τον χρόνο του ατυχήματος το ζημιογόνο όχημα για την προς τρίτους αστική του ευθύνη. Η αναστολή των ατομικών διώξεων περιλαμβάνει και την άσκηση ενδίκων μέσων κατά οριστικών αποφάσεων για τις παραπάνω διαφορές, είτε από τον ασφαλιστικό εκκαθαριστή, είτε από τον τρίτο ζημιωθέντα. Με την παραπάνω διαδικασία, που ομοιάζει με

την πτωχευτική διαδικασία, κατά το χρόνο της πτωχευτικής απαλλοτρίωσης, προστατεύεται και η ασφαλιστική εταιρία από τη διατήρηση των ενεργητικών στοιχείων της περιουσίας της, αλλά και οι ασφαλισμένοι από τις ατομικές διώξεις των ζημιωθέντων τρίτων, εφόσον η ασφαλιστική τους εταιρία προέκυψε αφερέγγυα, όλα δε αυτά ισχύουν για τις νέες ασφαλιστικές εκκαθαρίσεις που άρχισαν μετά την 1/1/2016 (ΑΠ 672/2019).

Στην προκειμένη περίπτωση από την επισκόπηση του φακέλου της δικογραφίας προκύπτει ότι με την υπ' αρ. 230/15-5-2017 απόφαση της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων της Τράπεζας της Ελλάδος (ΦΕΚ Β' 1665/15-5-2017), ανακλήθηκε οριστικά η άδεια της 3ης αναιρεσίβλητης ασφαλιστικής εταιρείας και αυτή τέθηκε υπό καθεστώς ασφαλιστικής εκκαθάρισης κατά τις διατάξεις των άρθρων 109, 110, 114, 226 και 235 του Ν. 4364/2016, ενώ με τη με αριθμό 231/2/15-5-2017 απόφαση διορίσθηκε ασφαλιστικός εκκαθαριστής. Σύμφωνα λοιπόν με την προηγούμενη νομική σκέψη η συζήτηση της κρινόμενης αίτησης αναίρεσης, που άσκησε ο ήδη αναιρεσείων, απευθύνεται κατά της υπ' αριθμ. 2385/2016 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών, που εκδόθηκε μεταξύ άλλων και επί της, με αριθμό καταθ. 90169/3234/17.5.2012 προς το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών αγωγής που άσκησε ο αναιρεσείων με αντικείμενο την καταψήφιση αποζημίωσης για θετικές ζημίες και χρηματική ικανοποίηση λόγω ψυχικής οδύνης, συνεπεία του θανάτου του αδελφού του σε τροχαίο ατύχημα από αυτοκίνητο, του οποίου την αστική ευθύνη έναντι των τρίτων ζημιούμενων κάλυπτε η ως άνω ασφαλιστική εταιρεία, πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη, ως προς την 3η αναιρεσίβλητη ασφαλιστική εταιρεία, κατά το βάσιμο περί τούτου αίτημα αυτής, όπως αυτή παρίσταται νόμιμα, ανεξάρτητα από το γεγονός, ότι το ζήτημα αυτό ερευνάται και αυτεπάγγελα από το Δικαστήριο τούτο. Για τους ίδιους επίσης ως άνω λόγους η

ΠΡΕΣΒΗΤΗΘΗΚΕ
Η Εισηγήτρια

συζήτηση της κρινόμενης αίτησης αναίρεσης πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη και ως προς τους ασφαλισμένους αυτής, οδηγό και ιδιοκτήτρια του ζημιογόνου με αρ. κυκλοφορίας ΤΧΦ αυτοκινήτου και ήδη 1ου και 2ης των αναιρεσίβλητων, αντίστοιχα, των οποίων την αστική ευθύνη έναντι του τρίτου ζημιούμενου ενάγοντος και ήδη αναιρεσείουτος, κάλυπτε η 3η αναιρεσίβλητη ασφαλιστική εταιρεία, ζήτημα που επίσης ερευνάται αυτεπάγγελα, όπως έχει προεκτεθεί. Τέλος, διάταξη περί δικαστικών εξόδων σε βάρος του αναιρεσείουτος και υπέρ των αναιρεσιβλήτων δεν πρέπει να περιληφθεί στην παρούσα απόφαση, διότι αυτή δεν είναι οριστική, εφόσον δεν τέμνει ολοκληρωτικά τη διαφορά της δίκης μεταξύ αυτών (άρθρο 191 παρ. 1 ΚΠολΔ, ΑΠ Ολ. 4/2013).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Κηρύσσει απαράδεκτη τη συζήτηση της από 20-7-2018 (αρ. κατ. 598/2018) αίτησης αναίρεσης κατά της υπ' αριθμ. 2385/2016 οριστικής απόφασης του Μονομελούς Εφετείου Αθηνών (ειδική διαδικασία του άρθρου 681Α ΚΠολΔ).

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίστηκε στην Αθήνα στις 8 Μαΐου 2020.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΗΚΕ στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 10 Ιουνίου 2020.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η Εισαγγελέα

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ

Α Τ Ε Λ Ω Σ - 466-2.Β-2945/20

1.8 ΣΕΠ. 2020 200.....

Ο/Η Γραμματέας

